

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre en privatisering af Statens Bilinspektion.

I 1988 afgav Justitsministeriet notat vedrørende modeller for en eventuel privatisering af Statens Bilinspektion (20. oktober 1988). Notatet opstillede to modeller for en eventuel privatisering af bilinspektionen.

For det første kunne der indføres en autorisationsordning, hvorefter autoværkstedet blev autoriseret til at udføre bilsyn.

Ordnningen havde som sin største fordel, at der ville opstå en betydelig geografisk spredning af synsaktiviteten til gavn for brugerne. Det vægtigste argument imod ordningen var, at der kan opstå interessekonflikt mellem synsopgaven og efterfølgende udbedring af fundne fejl.

For det andet kunne der indføres en ordning, hvor et privat selskab overtog den nuværende bilinspektion. Der var åbnet mulighed for, at det kunne være et eller flere aktieselskaber, som blev den nye bilinspektion. Modellen ville ikke give øget geografisk spredning, hvorfor brugerne fortsat ville have varierende transporttid til et synssted.

Notatet fandt det hensigtsmæssigt, at der blev taget politisk stilling til, om bilinspektionen skulle privatiseres; der var ingen nævneværdige tekniske hindringer.

Notatet afstedkom to spørgsmål i Folketinget. Glistrup (FP) spurgte således justitsministeren (Ninn-Hansen) om, hvilken model regeringen foretrak ved en privatisering af bilinspektionen (Spm. nr. S 168, Folketingets forhandlinger 1988-89 sp. 2912). Svaret fra justitsministeren fastslog, at regeringen foretrak en model, hvor privatiseringen kom til at ske i form af en selskabsdannelse. Ministeren oplyste, at ministeriet arbejdede videre med sagen.

Det andet spørgsmål i Folketinget var fra J. K. Hansen (S) og drejede sig om en vurdering af, hvorvidt færdselssikkerheden ville kunne opretholdes med en privatiseret bilinspektion (Spm. nr. S 220, Folketingets forhandlinger 1988-89 sp. 2264). Justitsministeren oplyste, at han fandt bilinspektionen velegnet til privatisering, og at der ikke var færdselssikkerhedsmæssige problemer. Ministeren henviste desuden til gode erfaringer fra England, Holland og Sverige.

I januar 1989 udbeder Folketingets Retsudvalg sig en kopi af notatet fra 1988 angående privatisering af bilinspektionen (Alm. del – bilag 125, 1988-89). Folketinget var hermed orienteret om de privatiseringsplaner, der pågik i Justitsministeriet.

Den 10. maj 1989 udarbejdede Justitsministeriet et nyt notat om privatisering af Statens Bilinspektion. Det fremgik af notatet, at regeringen havde truffet beslutning om at igangsætte en privatisering af bilinspektionen. Privatiseringen skulle ske efter den model, hvorefter et aktieselskab fik koncession på opgaven. Det fremgik endvidere, at der var tale om ca. 400 ansatte i bilinspektionen, og at regeringen forventede at få en salgsindtægt på mindst 100 mio. kr.

Spørgsmålet om en sådan privatisering blev taget op som led i KVR-regeringens bestræbelser på at forenkle og modernisere den offentlige sektor, og privatiseringen skulle bidrage til opfyldelse af KVR-regeringens forlig i forbindelse med finansloven for 1990 med Kristeligt Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Fremskridtspartiet om at privatisere statslige virksomheder.

Sagen blev henvist til behandling i KVR-regeringens privatiseringsudvalg. Under dette arbejde kom det til at stå klart, at et salg af Statens Bilinspektion til private kunne indbringe et meget betydeligt millionbeløb. Salget vil nemlig betyde, at de nuværende ca. 70 synshaller og synssteder bliver overdraget til